

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἀμετάκλητος, διό καὶ οὐδεμιᾶς ἀπαντήσεως εὐνοϊκῆς ἠξίωσε τοὺς δυστυχεῖς Σουλιώτας. Καὶ ὅμως, καὶ τοι τοιαύτης οὔσης τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀγγλο-Ἰονικῆς κυβερνήσεως, οἱ Σουλιῶται, διψῶντες ἐκδίκησιν κατὰ τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῆς πίστεως, μετέβησαν εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου. Κατὰ πόσον δὲ ὠφέλησαν οἱ Σουλιῶται τὴν Ἑλλάδα, μεταβάντες εἰς αὐτὴν καὶ ὑποστηρίξαντες τὸν παλυχρόνιον ἀγῶνα αὐτῆς, καὶ ὅποια θαύματα ἀνδρείας ἐποίησαν μέχρι οὗ σὺν τοῖς ἄλλοις ἀδελφοῖς τὴν ἀνέστησαν, εἰς ἴσως γινωστὰ τοῖς πᾶσι ξένοις τε καὶ Ἕλλησιν. Ἐδῶ παύει ἡ ἱστορία τοῦ ἐνδόξου Σουλίου !. Ἐξακολουθεῖ ὅμως ἡ τῶν τέκνων του, συμπεριλαμβανομένη τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ ἐνδοξοτέρᾳ καὶ διδασκτικωτέρᾳ γενικῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου.

Ἐξιστορῶν τὰ ἠρωϊκὰ θαύματα τῶν Σουλιωτῶν καὶ Σουλιωτίδων δὲν ὑπεχώρησα εἰς τὸν πατριωτικὸν οἴστρον, οὔτε εἰς τὴν δικαίαν κατὰ τῶν βαρβάρων ἐχθρῶν ἀγανάκτησιν.